

حیث اخلاص

حاج شیخ حسن صالحی واعظ

محمد تقی ادهم تزاد

این خطیب ارجمند از محضر
اساتیدی چون آیات عظام:
حاج شیخ عبدالکریم حائری یزدی،
حاج سید محمد حجت کوهکمره‌ای،
حاج سید محمد تقی خوانساری، حاج
سید صدرالدین صدر، حاج آقا حسین
طباطبایی بروجردی، و آیة‌الله حاج میرزا
محمد فیض قمی بهره برد.

آیة‌الله صالحی در کنار تحصیل و
فراغتی دانش آں محمد صلی الله علیه و
آلہ به تدریس دروس سطح پرداخته و
شاگردان ارزشمندی را در دامن پر مهر
خویش تربیت کرده و نیز در کنار

آیة‌الله حاج شیخ حسن صالحی
واعظ از ذاکرین و خطباء با فضل و متقدی
و با اخلاق حوزه علمیه قم بود که در
سال ۱۳۶۱ قمری در شهرستان لاهیجان
و در میان خانواده‌ای متدین و معتقد به
اسلام و روحانیت دیده به جهان گشود.
شیخ حسن صالحی، بعد از اتمام
مقدمات علوم اسلامی در شهرهای
lahijan و رشت، وارد حوزه علمیه قم
گردید و به تکمیل معارف و علوم دینی
پرداخت و در محضر اساتید نامدار و
فرزانه حوزه علمیه قم به کسب مقامات
علمی و معنوی نائل گردید.

تدریس و تحصیل، به خودسازی و ترکیه و تهدیب نفس اشتغال داشته، از این طریق به مقامات والای معنوی نائل گردید.

دچار گرفتاریهای کینه توزانه ایادی استعمار، یعنی رضاخان قلدر گردیده بود، طلب و بزرگان قم از این حوادث، سخت در ناراحتی به سر میبردند...

یکی از برنامه‌های اساسی که در سرلوحة کار آیة‌الله حائری بود، اهمیت و توجه به روضه‌خوانی بود و از آنجایی که اجرای این برنامه در حرم مطهر یا مدرسه فیضیه امکان‌پذیر نبود، لذا برنامه روضه‌خوانی در شبها در مکان دور افتاده‌ای از مرکز شهر و در مدرسه حاج ملا صادق منعقد می‌گردید و بزرگان و طلاب در آن شرکت می‌جستند. افرادی که در آنجا سخترانی می‌کردند، همگی به امر حضرت آیة‌الله حائری بود که یکی از آنان مرحوم حاج شیخ حسن صالحی بود که خود حاج شیخ هم در حالی که عباش را به سر می‌کشید، در جلسه حضور می‌یافت... او مرسدی با اخلاص بود و اخلاص در گفتارش به خوبی برای همگان مشهود و قابل لمس بود.^۱

حالات و خصوصیات

۱. واعظی با اخلاص

حضرت آیة‌الله حاج شیخ جعفر شمس لنگرودی - دامت برکاته - از شاگردان مرحوم آیة‌الله حائری، مؤسس حوزه علمیه قم که هم اکنون در سن ۹۵ سالگی از موجه‌ترین و مسن‌ترین عالمان ساکن در گیلان است و بیش از ۷۰ سال از عمر با برکت خویش را در وعظ و خطابه و ارشاد مردم سپری کرده است، درباره مرحوم حاج شیخ حسن صالحی می‌فرماید: «آقا شیخ حسن و برادرش آقا شیخ محمد علی صالحی، هر دو از شاگردان آیات عظام به ویژه آیة‌الله آقای حائری کبیر و نیز از بزرگان وعظ و منبر در گیلان به شمار می‌روند.

به خوبی در یاد دارم زمانی که حوزه‌های علمیه شیعه به ویژه حوزه قم

۱. مصاحبه نگارنده با آیة‌الله حاج شیخ جعفر

شمس لنگرودی (دامت برکاته).

تشرف وی به محضر امام زمان علیه
السلام داریم.^۱

۳. تبلور اخلاص

حضرت آیة‌الله حاج شیخ محمد
علی فیض گیلانی از علمای محترم حوزه
علیمیه قم، به نگارنده فرمودند:

«مرحوم حاج شیخ حسن صالحی
لاهیجانی از مردان متقی، خود ساخته،
مهذب و اهل باطن بوده است. از لحاظ
علمی، وی از شاگردان آیة‌الله حاثری،
 مؤسس حوزه علمیه قم بودند و از لحاظ
معنوی و عرفانی، وی در آن زمان در
میان علماء و بزرگان شهرت داشت. من
این مرد بزرگوار را از نزدیک دیده بودم.
بیانات گرم و مؤثری داشت و با پدرم که
مردی درس خوانده و فاضل و روحانی
بود که البته لباس روحانیت به تن
نداشت، در ارتباط بود و اصولاً منزل
پدری ما در روستای «دم چال» در رود
بنه لاهیجان، پاتوق عالمان و واعظان
منطقه به شمار می‌رفت و به یاد دارم که

۱. به نقل از حجت‌الاسلام حاج شیخ محمد
مهدی صالحی، فرزند آن مرحوم.

۲. تشرف به حضور امام زمان علیه
السلام

از حضرت آیة‌الله حاج شیخ علی پناه
اشتهاрадی - دامت برکاته - عالم و
مدرس متقی و با اخلاص حوزه علمیه
قم، نقل شده است که فرمود:

«مرحوم حاج شیخ حسن صالحی
لاهیجانی به حق از فرزندان شایسته و
صالح حوزه بودند. او مردی مهذب، با
اخلاق و در امور معنوی دارای حال
خوشی بود. ما به همراه عده‌ای از فضلاء
«معالم» و برخی از کتب ادبی حوزه را از
محضر این عالم وارسته تلمذ کردہایم.

درک محضر این عالم ریائی از
افتخارات عمر ما به شمار می‌رود. او در
ولایت دارای تولای کامل بود و نسبت
به خاندان عصمت و طهارت علیهم
السلام عشق و ارادت ویژه‌ای داشت و از
کسانی بود که در عین کم سن و سال
بودن، از متشرفین به محضر حضرت
بقیة‌الله الاعظم - روحی و ارواح العالمین
له الفداء - بوده است. با اینکه او این
موضوع را کتمان می‌کرد، ولی ما یقین به

علماء بزرگ این سامان دارای مقام و منزلت خاصی بود. موقعیت علمی و معنوی ایشان علاوه بر تقوا و فضیلت و گویندگی و خطابه در نزد عالمان برجسته آن سامان [ممتاز بود]. همین بس که نقل می‌کنند: سالی گیلان چهار خشکسالی گردید و بر اثر این خشکسالی مزارع شالیکاری و سایر محصولات کشاورزی در آستانه نابودی قرار گرفت.

به این ترتیب، مردم متدين منطقه

برای رفع خشکسالی به علماء رجوع کرده، از آنان تقاضای دعا و خواندن نماز باران کردند و آنان نیز در میان علماء، مرحوم حاج شیخ حسن صالحی را برای تحقق این مهم انتخاب کردند. نماز باران به امامت وی در لاهیجان اقامه گردید و به برکت انفاس قدسی آن بزرگوار، باران خوبی در منطقه بارید و همگان خصوصاً کشاورزان را خوشحال ساخت.»

آیت بصیرت

مرحوم صالحی دارای قدرت و قوت

مرحوم حاج شیخ حسن صالحی که برای سخنرانی به روستاهایی رفت، سوار بر اسبی می‌شد. او همواره مشغول اذکار و اورادی بود و اصلاً توجه به اطراف و پیرامون خود نداشت... .

در یک کلام، می‌توان گفت که مرحوم حاج شیخ حسن از روحانیان موجه و خوشنام و منقی لاهیجان بود که البته بر اثر بیماریهای متعدد، عمری کوتاه داشت؛ ولی در همین مدت کوتاه، خدمات خوبی انجام داده است.^۱

۴. نماز باران

حضرت آیة‌الله حاج شیخ زین العابدین قربانی، نماینده ولی فقیه در استان گیلان و امام جمعه محترم رشت، درباره مرحوم صالحی و جریان خواندن نماز باران توسط معظم له این گونه فرمودند:

«شیخ حسن صالحی از واعظان گرانمایه لاهیجان بود که در نزد فقهاء و

۱. مصاحبه نگارنده با حضرت آیة‌الله حاج شیخ محمد علی فیض گیلانی، از علماء و مدرسین حوزه قم.

این سید بزرگوار (اشاره به امام) اوضاع ممکلت را به هم خواهد زد و آینده این کشور به دست ایشان رقم خواهد خورد! و این پیشگویی نشانه قدرت روحی و معنوی معظم له بوده است که معمولاً چنین کاری از مردان حقیقی و از اولیاء الهی ساخته است.»

کرامتی از حضرت عبدالعظیم حسنی علیه السلام

مورخ شهیر آیة‌الله حاج شیخ محمد شریف رازی درباره مرحوم صالحی لاهیجانی نوشته‌اند:

«این نگارنده که با آن مرحوم تماس نزدیک داشتم و معاشرت بسیاری نموده بودم، حقاً او را با من اسماء، یعنی به حقیقت صالح یافتم؛ به خصوص حال توسل و مقام حب و ولایتش نسبت به خاندان وحی و رسالت بسیار بود. منبر گرم و بیانات مؤثری داشت و از او استفاده‌های معنوی زیادی کردم. وی از فضلاء و ذاکرین با فضل و دانش و تهذیب اخلاق حوزه علمیه قم و دارای تولای کامل و حال خوش و معنویت بود.

روحی خاصی بود؛ به گونه‌ای که از آینده برخی از افراد خبردار بود و دیگران را نیز باخبر می‌ساخت. فرزند گرامی آن مرحوم، حجۃ‌الاسلام حاج شیخ محمد مهدی صالحی، در این‌باره می‌گویند: «من در طفولیت، پدرم را از دست دادم و آن بزرگوار هم سن و سالی نداشت و در سن چهل و چند سالگی از دنیا رفت، ولی برخی از دوستان صمیمی پدرم که همگی از علماء بزرگ حوزه قم بودند، برای من تعریف کردند که پدرم بر اثر عبادات و ریاضات شرعیه فراوان، دارای صفاتی باطنی و چشم حقیقت‌بین بود و برخی چیزها را می‌گفت؛ مثلاً درباره حضرت امام خمینی رحمة الله از پدرم نقل شده است که ایشان روزی در مدرسه فیضیه در جمع دوستان نشسته بودند که حضرت امام که در آن زمان یک طلبه و یا یک مدرس نه چندان معروف بود، وارد مدرسه فیضیه گردیده بود که پدرم با دیدن ایشان، به دوستان خود گفته بود:

چرک گوشم اثری نیست و به کلی
خشک و خوب شده است.

مؤلف گوید: از کرامت آن بزرگوار
بعید نیست؛ زیرا که سید الکریم است.^۱

رحلت

مرحوم حاج شیخ حسن صالحی
لاهیجانی پس از عمری کوتاه، ولی
مشحون از خدمات تبلیغی، در سن ۴۶
سالگی در سال ۱۳۶۷ قمری [برابر با
۱۳۲۶ شمسی] به واسطه مبتلا شدن به
کسالت سرطان بدرود زندگی گفت و
ندای حق را اجابت کرد و پیکر پاکش در
قبرستان ابو حسین قم به خاک سپرده
شد. عاش سعیداً و مات سعیداً.^۲

کرامتی از مولای ما حضرت
عبدالعظیم الحسنی علیه السلام برای
ایشان شده که مجمل آن این است که
زخمی در گوش ایشان پیدا شده بود که
چرک می‌کرد و رایحه بدی داشت. مدتها
معالجه میسرور و معکن خود را کرده،
فاایده‌ای ندید. عاقبت از قم به تهران
رفت و به دکتر لقمان، متخصص در
مرض گوش مراجعه کرد که دکتر پس از
معاینه دقیق، تشخیص سالک داده و
نسخه مفصلی از آمپول و غیره نوشته،
ایشان را تأکید به گرفتن آن دواها کرد.
آن مرحوم گفت: از منزل دکتر بیرون
آمدم، با خود گفتم: من که از معالجه
خسته شدم، چرا به دکتر معنوی مراجعه
نکنم و به طبیب حقیقی، حضرت

عبدالعظیم حسنی علیه السلام متسل
نشوم. پس از آنجا به شهر ری آمدم و با
دل شکسته به حرم مشرف شدم و عرض
حاجت کردم و نزدیک ضریح شریف
رفته و قدری گرد ضریح برداشته، بر آن
زخم مالیدم و از حرم بیرون آمدم تا به
صحن داخل شدم. دیدم از زخم و درد و

۱. آثار الحجۃ محمد شریف رازی، ج ۱، ص ۲۳۴

۲. شرح حال آیت الله صالحی لاہیجنی در منابع
زیر آمده است:
آثار الحجۃ، ج ۱، ص ۲۳۳؛ گنجینه داشمندان،
ج ۲، ص ۱۸۲؛ آیت الله دانشوران، ص ۲۳۴